Dosarul nr. 5r-235/2025
4-25063259-38-5r-07052025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

07 iulie 2025 or.Rezina

Judecătoria Orhei, sediul Rezina
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Eugeniu Russ
Grefier Corina Cebotari

Cu participarea:
Avocatului Ina Perțu
În lipsa:
Petiționarului Ion Anghel
Reprezentantul agentului constatator al IP Rezina Mihail Cojocari

examinând în ședința de judecată publică contestația lui Ion Anghel, împotriva procesului verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06409312 din 09.04.2025 și a deciziei de sancţionare incluse în procesul verbal cu privire la contravenţie, întocmită de către agentul constatator al IP Rezina, Andrei Guma, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, prin care Ion Anghel a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 25000 de lei,

c o n s t a t ă:

1. La 09 aprilie 2025, la ora 16 şi 5 min., agentul constatator al IP Rezina, Andrei Guma a încheiat procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06409312 în absenţa făptuitorului, prin care Ion Anghel a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional şi a fost sancţionat cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 25000 de lei.

2. *În fapt*, potrivit procesului verbal cu privire la contravenţie, în acţiunile lui Ion Anghel a fost reţinută săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, pe faptul că, în perioada luni august-octombrie 2024, în s. Cineșeuți, r-nul Rezina, a pretins și a a primit mijloace financiare care nu i se cuvin pentru sine de la fost partidul politic ”(Șor)”, în scopul neexercitării dreptului electoral în cadrul scrutinului și referendului constituțional din toamna anului 2024.

3. La data de 29.04.2025, Ion Anghel a depus o contestație împotriva deciziei de sancţionare incluse în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06409312 din 09.04.2025, prin care a solicitat anularea procesului verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare, cu încetarea procesului contravenţional din motivul nulităţii procesului verbal cu privire la contravenţie.

4. În şedinţă de judecată, *petiţionarul Ion Cojocari*, fiind asista de avocatul Ina Perțu a susţinut integral contestaţia depusă şi a solicitat admiterea acesteia, precizând că petiționarul nu a primit nici o citație de la agentul constatator pentru a se prezenta la întocmirea procesului

verbal cu privire la contravenție. Nu sunt întrunite elementele contravenției și nu au fost anexate probe.

5. Reprezentantul a*gentul constatator, Mihail Cojocari* în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă a depus o referință prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, cît și resingerea contestației, iar ca urmare instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Ascultând poziția părților în şedinţă de judecată, analizând contestația, materialele relevante ale cauzei și verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa și coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

7. Contestația împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06409312 din 09.04.2025 a fost depusă de către petiționar la data de 29.04.2024, fiind înregistrată cu nr. de intrare „34/45-2259”, adică cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravențional, reieşind din faptul că decizia de sancţionare a fost adoptată în absenţa petiționarului şi nu există nici o dovadă certă a înmânării deciziei lui Ion Anghel.

Or, conform art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional, pentru partea care nu a fost prezentă la şedința de examinare a cauzei contravenționale, adică Ion Anghel, termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile, însă de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8) din acelaşi cod, potrivit căruia în termen de 3 zile, copia actului recurat urma să fie remis petiţionarului, dar o dovadă a înmânării sale nu se atestă.

Respectiv, contestaţia a fost depusă de Ion Anghel în termenul legal de 15 zile de la înmânarea actului, în lipsa altor probe contrare, iar în acest context nici nu poate fi pusă în discuţie posibilitatea repunerii în termen a petiţionarului.

8. Astfel, instanța remarcă că petiționarul Ion Anghel a fost sancționat în temeiul art.47^1 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.

9. *În drept*, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Subsecevent, cu referire la probe, art. 425 alin. (6) lit. c) din Codul contravenţional, consacră că *nu pot fi admise ca probe informaţiile acumulate prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv dreptul la apărare*.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

10. Aşadar, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

11. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06409594 din 14.04.2025.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

12. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, la fel prin prisma *art. 445* al Codului contravențional.

13. În acest mod, instanţa statuează că potrivit art. 445 alin. (2) din Codul contravenţional, *celelalte încălcări ale art.443* sau *ale altor norme imperative* din prezentul cod *pot să ducă la nulitatea procesului verbal* cu privire la contravenţie doar în cazul în care *acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei*.

14. În acest aspect, se reţine că petiţionarul a invocat încălcarea dreptului său la apărare prin lipsa informării sale despre cauza contravenţională pornită şi adoptarea deciziei de sancţionare, iar agentul constatator nu a prezentat nici o probă pentru a-şi motiva poziţia sa, în pofida asigurării tuturor garanţiilor în acest sens şi nici în materialele cauzei nu se atestă acţiuni diligente în scopul informării acuzatului despre examinarea propriei cauze, decât acte formale, care nu pot demonstra diligenţa agentului constatator.

15. În acest context, instanţa atestă că decizia de sancţionare a fost adoptată vădit în lipsa petiționarului, care nu a fost citat la momentul întocmirii procesului verbal cu privire la contravenţie sau cel mult nu se atestă o dovadă certă a acestui fapt.

Or, la caz nici nu se atestă o citaţie pentru data de 09.04.2025, fără dovada expedierii şi/sau înmânării/nereclamării citaţiilor de către făptuitorul Ion Anghel, prin urmare aceste omisiuni au fost întemeiat invocate de avocatul petiționarului în şedinţă de judecată.

Respectiv, instanţa conchide că o omisiune gravă se atestă la materialele cauzei prin lipsa unei argumentări legale a constatării faptei şi întocmirii procesului verbal cu privire la contravenţie, anume în absenţa făptuitorului, ce reiese exclusiv din lipsa dovezii invitării persoanei vizate de la adresa de domiciliu stabilită în cadrul examinării cauzei de către agentul constatator şi lipsa unei dovezi privind expedierea notificărilor, echivalează cu lipsa citării persoanei.

16. Pe cale de consecință, instanța atestă lipsa unei citații certe privind invitarea la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție cu participarea făptuitorului, iar în concordanţă cu cele expuse, instanţa conchide că agentul constatator a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. MAI06409312 din 09.04.2025, fără a dovedi citarea făptuitorului anume în această zi, în acest sens eşuând în a demonstra faptul înmânării înştiinţării oficiale, mai ales când însăşi petiţionarul invocă încălcarea dreptului său de a participa la examinarea cauzei şi acordarea garanţiei de a-şi expune poziţia sa.

Aşadar, instanţa consideră că agentul constatator a adoptat o poziţie arbitrară de a constata faptele în lipsa persoanei Ion Anghel şi nu a întreprins nici o acţiune în scopul citării legale a acestuia în cadrul examinării, pentru a verifica versiunea sa, de a cerceta probele apărării sau asculta obiecţiile sale şi constatării contravenţiei incriminate, în condiţiile în care petiţionarul avea dreptul să-şi angajeze un apărător până la adoptarea unei decizii finale de condamnare la o pedeapsă cu amendă şi să îşi prezinte propriile versiuni sau probe.

17. În argumentare, instanţa notează că potrivit art. 382 alin. (1) şi (3) din Codul contravenţional, citarea este o acţiune procedurală prin care autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională asigură prezentarea persoanei în faţa sa pentru desfăşurarea normală a procesului contravenţional şi se face în aşa fel ca *persoana chemată să primească invitaţia cu cel puţin 5 zile înainte de data când ea trebuie să se prezinte în faţa autorităţii respective*, însă la caz, în modalitatea lipsei notificării de către agentul constatator, s-a eşuat în acest context şi prin urmare făptuitorul nu ar fi putut să informeze autoritatea, indicând motivul, precum şi să convină cu privire la data şi ora când se va putea prezenta, ce reprezintă o omisiune care afectează grav fondul cauzei şi îndeosebi dreptul acuzatului de a fi informat despre învinuirile aduse, în lumina dreptului său la apărare şi a egalităţii armelor ca parte a unui proces echitabil.

În concordanţă cu cele expuse, Curtea Europeană a Drepurilor Omului a susținut că o acuzație înseamnă nu numai notificarea oficială a unei prezumții că o persoană a comis o faptă penală, dar și orice măsură care afectează substanțial situația suspectului (a se vedea *Padin Gestoso împotriva Spaniei (dec.)*, 8 decembrie 1998).

Prin urmare, instanţa conchide că este obligația pozitivă a autorităților statului de a informa persoana referitor la învinuirea adusă, or înaintarea unei acuzări sunt în corelație directă cu dreptul acuzatului de a participa la cazul de învinuire a sa într-o faptă ilicită, mai ales în situaţia în care soluţia a fost adoptată de agentul constatator în situaţia în care făptuitorul respinge acuzaţiile aduse, ce impune că soluţionarea cazului prin aplicarea unei amenzi, a avut loc exclusiv în lipsa făptuitorului şi nu au fost desfăşurate nici o acţiune pentru a asigura examinarea diligentă a procesului contravenţional, cu respectarea dreptului de participarea în propria cauză a lui Ion Anghel, cât şi informarea despre acuzaţia adusă.

18. De asemenea, referitor la citarea pesoanei, în cauza ***Ziliberberg împotriva Moldovei*** *(1 februarie 2005, nr. 61821/00, par. 40)*, Curtea a arătat că art. 6 al Convenţiei, interpretat în ansamblu, garantează dreptul persoanei acuzate de a participa efectiv la procesul său penal, ce include *inter alia* nu doar dreptul de a fi prezent, dar şi de a asculta şi a urmări procesul, iar acest drept face implicit parte din esenţa conceptului procedurii contradictorii şi poate fi, de asemenea, dedus din garanţiile prevăzute în sub-paragrafele (c), (d) şi (e) ale paragrafului 3 al articolului 6 - *„să se apere el însuşi”*, *„să întrebe sau să solicite audierea martorilor”* şi *„să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba folosită la audiere”*.

În acest mod, ca şi în speţa Ziliberberg, instanţa opinează că este dificil de a vedea în această cauză cum Ion Anghel ar fi putut să-şi exercite aceste drepturi fără a fi prezent în această cauză în care ea deja a fost condamnată de agentul constatator, după care este a priori imposibilă deja administrarea unor alte probe şi verificarea altor versiuni, precum celor invocate de făptuitoare, or în esenţă, ultima pur şi simplu nu a putut face acest lucru, deoarece nu a fost informată anticipat despre examinarea cauzei sale, care s-a finalizat printr-o decizie de sancţionare.

19. Totodată, potrivit Recomandării CSJ nr. 54 din 7 decembrie 2013, doar în cazul în care destinatarul refuză să primească citaţia sau înştiinţarea, cât şi în cazul schimbării adresei pe parcursul procesului, dacă partea sau reprezentantul nu a comunicat instanţei noua adresă, persoana se va considera nemijlocit înştiinţată despre locul, data şi ora şedinţei de judecată sau despre locul, data și ora efectuării unui act procedural, adică doar dacă înștiințarea a avut loc cu respectarea condiţiilor legale, care în accepţiunea instanţei au fost omise prin nerespectarea prevederilor art. 382 din Codul contravenţional.

20. Astfel, instanţa iterează că în ansamblu, agentul constatator nu s-a conformat dispozițiilor legale şi imperative ale art. 382 coroborat cu art. 443 alin. (5) din Codul contravențional, or instanţa interpretează prevederile enunţate în modul că în toate cazurile organul de constatare urmează iniţial să se asigure de întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie în prezenţa făptuitorului, care ar fi semnat în actul recurat şi doar ulterior, motivând lipsa acestuia, poate recurge deja la adoptarea acestui act în absenţa persoanei vizate.

21. Astfel, instanţa iterează că o asemenea omisiune a agentului constatator privind lipsa invitării făptuitorului la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie nu mai poate fi apreciată ca fiind irelevantă sau insignifiantă în raport cu fondul cauzei, or în acest mod s-au cauzat repercusiuni evidente dreptului lui Ion Anghel la apărare, de a participa la administrarea probelor, să înainteze obiecţii, cereri, demersuri, să ia cunoştinţă de procesul verbal încheiat de agentul constatator, să ceară completarea lui cu circumstanţele care, în opinia sa, trebuie să fie consemnate şi inclusiv altor garanţii, care sunt imperativ şi expres stipulate în art. 384 alin. (2) din Codul contravenţional, mai ales când inclusiv citaţia expediată de către instanţă pentru examinarea contestaţiei a fost primită de aceasta, impune o concluzie că agentul constatator nu a motivat în nici mod faptul absenţa persoanei la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie.

Mai mult ca atât, conform alin. (3) din ultimul articol, realizarea de către persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional a drepturilor sale ori renunţarea la realizarea acestor drepturi nu poate fi interpretată în detrimentul persoanei şi nicidecum în opinia instanţei, nu poate avea consecinţe nefavorabile pentru ea.

La fel, potrivit art. 378 din Codul contravenţional, în procesul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională este obligată să asigure părţilor şi altor participanţi la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condiţiile prezentului cod.

22. Aşadar, la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie, prin acţiunile agentului constatator, în lipsa motivelor pentru care s-a recurs la adoptarea acesteia în lipsa făptuitoarei, instanţa opinează că legea contravenţională a fost aplicată în mod extensiv, arbitrar, neechitabil şi exclusiv defavorabil faţă de Ion Anghel, fapt interzis de lege, prin ce a încălcat drepturile şi libertăţile constituţionale ale persoanei acuzate, care în final afectează iremediabil şi esenţial fondul cauzei.

23. În subsidiar, instanţa mai concretizează că procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în absenţa făptuitorului/petiționarului, inclusiv fără să-i fie aduse la momentul întocmirii drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul, precum și decizia de sancționare, fapt confirmat prin lipsa semnăturii acestuia în toate rubricile necesare din procesul verbal cu privire la contravenție.

24. Instanţa mai statuează că în aceste cazuri şi prin indispensabilitatea asigurării principiului *egalităţii armelor*, care reprezintă unul dintre elementele inerente conceptului de proces echitabil, ce presupune ca fiecărei părţi să i se dea posibilitatea rezonabilă de a-şi prezenta cauza în condiţii care să nu o plaseze într-o situaţie net dezavantajoasă faţă de adversarul său (*Foucher împotriva Franţei*, § 34; şi *Bulut împotriva Austriei*; *Bobek împotriva Poloniei*, § 56; *Klimentyev împotriva Rusiei*, § 95).

De altfel, cu referire la caz, Curtea a stipulat că *necomunicarea probelor în adresa apărării* poate aduce atingere egalităţii armelor *(precum şi dreptul la o procedură contradictorie)* (*Kuopila împotriva Finlandei*, § 38, în care apărarea nu *a avut posibilitatea de a face observaţii asupra unui raport suplimentar al poliţiei*).

Astfel, în materie penală, art. 6 § 1 din Convenţie se suprapune cu drepturile specifice garantate de art. 6 § 3, de exemplu, dreptul de a adresa întrebări martorilor, iar dreptul la o procedură penală contradictorie implică, pentru acuzare ca şi pentru apărare, facultatea de a lua cunoştinţă de observaţiile sau mijloacele de probă prezentate de cealaltă parte şi în plus, art. 6 § 1 mai impune organelor de urmărire penală să comunice apărării toate probele relevante de care dispun, fie incriminatorii, fie discriminatorii [*Rowe şi Davis împotriva Regatului Unit (MC)*, § 60].

25. Având în vedere cele constatate, instanța apreciază că petiționarul nu mai poate formula apărări de fapt și de drept cu privire la o faptă în privinţa căreia există deja o suspiciune de neautenticitate prin nerespectarea exigențelor legale impuse prin art. 382, 384 şi 443 alin.(6) din Codul contravențional, care sunt norme de procedură esențiale în prezentul caz, iar din acest considerent, nu se mai impune nici analiza altor motive de fapt invocate de către petiţionar, care fac obiectul fondului cauzei şi nici probele acumulate de agentul constatator sau administrate suplimentar în şedinţă de judecată, la cererea părţilor.

26. Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 445 alin. (2) din Codul contravenţional, este statuat că *alte încălcări ale art.443* sau *ale altor norme imperative* din prezentul cod, pot să ducă la nulitatea procesului verbal cu privire la contravenţie, doar *în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei*.

Respectiv, conform art. 381 din Codul contravențional, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime, iar cu referire la probe, art. 425 alin. (6) din acelaşi Cod, consacră că *nu* pot fi admise ca probe *informaţiile acumulate prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv dreptul la apărare*, iar conform alin. (2) din acelaşi articol coroborat cu prevederile art. 442 şi 443 din acelaşi cod,

procesul verbal cu privire la contravenţie reprezintă un mijloc de probă, prin care au fost stabilite anumite circumstanţe de fapt.

27. În continuare, potrivit art.461 alin.(2) din Codul contravențional, procesul contravențional poate fi încetat și în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1) doar dacă se constată că *lipsa unei mențiuni în procesul-verbal cu privire la contravenție* afectează *în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată*.

28. În această ordine de idei, instanța de judecată a constatat încălcarea prevederilor art. 382, 384, şi 443 alin. (5), iar în temeiul prevederilor art. 425 alin. (6) şi 445 alin. (2) din Codul contravențional, va admite contestația împotriva deciziei de sancţionare incluse în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06409312 din 09.04.2025, motiv pentru care va declara nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție şi a deciziei de sancţionare incluse, din motivul constatării lipsei unei mențiuni în procesul-verbal cu privire la contravenție care afectează în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu a putut fi înlăturată de către instanța de judecată, cu încetarea procesului contravenţional din aceleaşi motive.

29. În conformitate cu prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 445 alin. (2), 461 alin. (2), 448 și 461-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite contestația lui Ion Anghel împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr MAI06409312 din 09.04.2025, întocmită de către agentul constatator al IP Rezina, Andrei Guma, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional.

Se declară nul procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06409312 din 09.04.2025 cu decizia de sancţionare, întocmit pe semnele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, prin care Ion Anghel a fost sancţionat cu amendă în cuantum de 500 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 25000 de lei, din motivul admiterii de agentul constatator a încălcărilor prevăzute de art.443 şi ale altor norme imperative, care afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui Ion Anghel, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, din motivul lipsei unei mențiuni în procesul verbal cu privire la contravenție, care afectează în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Președintele ședinței,
judecătorul **/semnătura/** **Euegniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**